

KURENDA SZKOLNA

za miesiąc Kwiecień 1864. r.

№ 4.

L. 294

S.

W. c. k. Komisya Namiestnicza udzieliła dekretem z dnia 30. Marca b. r. do L. 4580 posadę dyrektora szkoły głównej męzkiej i trywialnej panińskiej izraelskiej na Kazimierzu p. Markusowi Winterowi prowizorycznemu tychże szkół dyrektorowi, a oraz nauczycielowi religii starozakonnej.

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków dnia 8. Kwietnia 1864 r.

L. 284.

S.

Kwota pieniężna na rok szkolny 1863/4. z krakowskiego funduszu szkolnego wymierzona na udzielenie co uboższym nauczycielom wsparcia pieniężnego, została wyczerpnięta według Odezwy W. c. k. Komisji Namiestniczej z dnia 26. Marca b. r. do Liczby 7857.

Z tego téż powodu Władza Dyjecezyalna przed pierwszym Listopada b. r. podań w tym przedmiocie przyjmować nie będzie.

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków, dnia 5. Kwietnia 1864.

L. 323.

S.

Posada pomocnika przy szkole głównej męzkiej trzeciej w Krakowie została udzieloną p. Franciszkowi Dziewińskiemu kandydatowi stanu nauczycielskiego i kanceliście Konsystorskiemu dekretem W. c. k. Komisji Namiestniczój z dnia 10. Kwietnia b. r. do L. 9415.

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków dnia 18. Kwietnia 1864.

Ciąg dalszy do L. 181/s.

F. Plan naukowy.

§. 17. Dla każdego kursu pedagogicznego ma być sporządzony plan naukowy czyli rozkład godzin przeznaczonych tygodniowo na wykłady dla uczniów kursu pedagogicznego i na zwiedzanie klas. Przy układaniu takiego planu trzeba mieć wzgląd na podział roku szkolnego, na osobliwe stosunki szkoły głównej i na ilość czasu, w jakim kandydaci uzdolnienia nauczycielskiego nabyć zamierzeli. Rzeczne plany powinny być przez właściwy arcybiskupi, respec. biskupi Konsystorz tudzież przez Władzę krajową przejrane i zatwierdzone, potem zaś należy dopilnować, aby porządek w nich wskazany ściśle był przestrzegany. Przy układaniu planu w mowie będącego, trzeba sobie szczególniejsze założyć to, aby kandydatów w pierwszym oddziale kursu pedagogicznego, (czy takowy trwa rok cały, czy tylko jedno półroczcie szkolne) obznajomić gruntownie i dokładnie z przedmiotami szkolnemi, bez której to znajomości nie wydałoby nauczanie pożądanego plonu. Potrzeba prócz tego, aby nabyli jasnego poświadczenia o ważności zawodu, do którego się sposobią. Drugi oddział kursu pedagogicznego powinien mieć tendencją przeważnie praktyczną, trzeba mianowicie kandydatów

za pomocą przykładów i ćwiczeń wyuczyć metodycznego przy nauczaniu postępowania, głównych zasad chrześcijańskiego wychowania i odpowiedniego obchodzenia się z młodzieżą.

G) *Wykształcenie religijno-moralne.*

§. 18. Podczas trwania kursu pedagogicznego szczególniejszą trzeba zwracać uwagę na religijno-moralne ukształcenie kandydatów. W tym celu potrzeba zarządzić:

- a) aby na publiczne nabożeństwa uczęszczali i do świętych Sakramentów przystępowali;
- b) w głównych przynajmniej zarysach wyłożyć uczniom kursu pedagogicznego co najznakomitsze codzienne obowiązki;
- c) postarać się o to, aby w domach porządnym mieszkali, osobliwie zaś aby kandydaci wyznania katolickiego mieszkali w katolickich domach;
- d) nad tem czuwać, aby do szynkowni i domów publicznych nie zaglądali, grom zakazany się nie oddawali i unikali wszelkiego obcowania mogącego na obyczaję źle wpłynąć.

§. 19. Dozór w téj mierze nad kandydatami, jako téż bezpośrednie kierownictwo kursu pedagogicznego należy do dyrektora téj szkoły, przy której istnieje kurs, w czym go wspiera katecheta i nauczyciele na kursie pedagogicznym wykładający. Przeważny atoli wpływ na ukształcenie kandydatów stanu nauczycielskiego wywiera ta szkoła, z którą kurs pedagogiczny w związku zostaje. Jeżeli szkoła ta ze wszech miar na nazwę „wzorowej“ zasługuje, natedy udzielanie kandydatom wielu instrukcyj o najodpowiedniejszej metodzie, o karności szkolnej, powadze i porządku, o użyciu książek szkolnych i przyborów naukowych, a w ogóle obszerne teoryczne wykłady staną się zbytecznymi. Albowiem własnymi oczyma na stósowną a jednolitą działalność wszystkich nauczycieli, nauczają się tém samem, w jakim kierunku zmierzać będą obowiązani w przyszłym swoim zawodzie.

Z tego, co się rzekło, wynika zarazem, iż wszelkich trzeba dołożyć starań, ażeby szkoła z zakładem pedagogicznym połączona tak co do osób do gremium nauczycielskiego należących, jak i co do całego urządzenia rzeczywiście była wzorową.

H. Egzamen.

§. 20. Na ukończeniu kursu pedagogicznego, to jest drugiego a względnie pierwszego roku odbędzie się z uczniami kursu pedagogicznego egzamen kwalifikacyjny. Uczniowie dwuletniego kursu pedagogicznego, którzy na tym egzaminie żądanym po nich wymagom pod każdym względem zadość uczynią, otrzymają patent uzdolnienia na nauczycieli szkół głównych czteroklasowych. Kandydaci zaś, którzy wprowadzie kwalifikacyi na nauczycieli szkół głównych nie otrzymują, lecz dostatecznie są usposobieni do zajęcia samodzielnego posady nauczycielskiej, odbiorą patent uzdolnienia na nauczycieli szkół wiejskich. Inni nakoniec kandydaci, którzy się ani takim uzdolnieniem poszczycić nie mogą, tudzież wszyscy ci uczniowie jednorocznego kursu bez wyjątku, którzy obowiązkom swoim zadość uczynili, otrzymają kwalifikacyą na pomocników. Kto egzaminu nie złożył z dobrym postępem, nie otrzyma świadectwa.

Wolno jednak będzie kandydatom stanu nauczycielskiego na pomocników kwalifikowanym składać powtórny egzamin celem uzyskania patentu nauczycielskiego już to na szkoły trywialne, już na główne. Kandydat chcący uzyskać pozwolenie na składanie powtórnego egzaminu, (co atoli jedynie przy kursie pedagogicznym dwuletnim i w czasie na egzamin końcowy przeznaczonym, nastąpić może) musi się o takowe starać u władzy krajowej za pośrednictwem arcybiskupiego a względnie biskupiego Konsystorza, a na ten cel będzie winien świadectwem od bezpośredniego przełożonego pochodzącem a przez dozorcę szkolnego potwierdzonem udowodnić, moralne postępowanie jako też i tę okoliczność iż przynajmniej przez rok przy szkole publicznej pełnił obowiązki z zupełnem zadowoleniem przełożonych.

W świadectwie uzdolnienia mogą być także umieszczone i te wiadomości, których kandydat nabył, lubo takowe nie były przepisane. Nakoniec musi się w temże świadectwie znajdować wyraźna wzmianka przy jakich mianowicie szkołach kandydat zaaplikowanym być może, czyli też przy niemieckich, polskich, ruskich, polsko-ruskich, i t. d. stósownie do różnych właściwości szkoły.

Uwaga.

Uczniowie kursu pedagogicznego niekatolickiego wyznania chcący otrzymać patent uzdolnienia, obowiązani są nietylko do odbycia z dobrym postępem egzaminu z przedmiotów kursu pedagogicznego, lecz i do okazania równocześnie lub dodatkowo poświadczenia, jako nauki religii swego wyznania w sposób dla kursu pedagogicznego przepisany, a w §. 8. oznaczony, pobierali. Muszą również udowodnić znajomość śpiewu i gry na organach o tyle, o ile wyznanie religijne, do którego należą, tych wiadomości po nauczycielu potrzebować może.

Świadectwa rzeczzone wydawać ma kandydatom ewangelickiego wyznania właściwy ewangelicki dozorca szkolny dystryktowy; zaś uczniom mojżeszowego wyznania przełożony szkoły głównej niemiecko-izraelskiej umyślnie przez władzę krajową ku temu wskazanej, albo też według okoliczności rabin przez Władzę krajową wyraźnie do takich świadectw upoważniony.

§. 21. Egzamin końcowy odbywa się przed komisją egzaminacyjną, w której skład wchodzi: Nadzorca szkół ludowych albo zastępca Jego przez właściwą Władzę Dyecezyalną zesłany; c. k. radca szkolny, jeżeli natenczas z urzędu szkoły zwiedza, lub jeżeli Władza krajowa jest w miejscu; dyrektor szkoły głównej i ci nauczyciele, którzy udzielali nauk na kursie pedagogicznym. Każdy nauczyciel odpytuje wykładanego przez siebie przedmiotu wszelako Nadzorcę szkolnemu albo jego następcy i radcy szkolnemu przysługuje prawo dyktowania ze swjej strony pytań i zdań. Egzaminowany nie może otrzymać kwalifikacyi na nauczy-

ciela, jeżeli temu albo Nadzorca Dyecezyalny Szkół ludowych, albo c. k. Radca Szkolny jest przeciwnym. Władza krajowa może zarządzić, aby Radca szkolny był obecnym przy każdym egzaminie na końcu roku się odbywającym.

I. Zbiór przyborów naukowych.

§. 22. Do należytego urządzenia kursu pedagogicznego potrzebny jest zbiór pożytecznych książek i przyborów naukowych, o którego nabycie postarać się trzeba, gdyby się nie znajdował przy szkole głównej. Do tych książek i przyborów naukowych należą przede wszystkim:

a) Wszystkie na szkoły ludowe kraju koronnego a względnie pewnego politycznego administracyjnego okręgu przepisane książki szkolne do natychmiastowego użycia przy wykładach na kursie pedagogicznym;

b) Następujące książki pomocnicze których już to sami nauczyciele używać, już to poddawać mogą kandydatom do studyum domowego:

- 1) skazówka przy katechizowaniu; (*Leitfaden zum Katechisiren*).
- 2) objaśnienie ewangelij niedzielnych i świątecznych;
- 3) książka podręczna dla katechetów i nauczycieli i uczniów do katechizmu zaprowadzonego w c. k. austriackiem państwie;
- 4) nauka religii katolicka z pytaniami i odpowiedziami jako książka do czytania przy wielkim katechizmie;
- 5) nauka religii katolicka z pytaniami i odpowiedziami odnosząca się do małego katechizmu;
- 6) książka do ćwiczeń przy nauce religii dla uczniów drugiej i trzeciej klasy;
- 7) książka metodyczna dla nauczycieli;
- 8) polityczne ustawy szkolne;
- 9) instrukcja dla nauczycieli szkół głównych, szkół ludowych w ogólności i dla pomocników;

- * 10) książka pomocnicza przy pierwszej książce do czytania i nauki języka dla nauczycieli i uczniów kursu pedagogicznego;
 - 11) książka do czytania za pomocą wygłaszania Hermana; (w Wiedniu u Seidla)
 - 12) skazówki przy nauce poglądu, myślenia, języka i rachowania w szkole ludowej Amberga; (czwarte powiększone wydanie. Insbruck)
 - 13) nauka poglądu na podstawie historii naturalnej z rzeźbami drzewa—Kurtmana i Somerlada; (Gisen 1853)
 - 14) książka do nauczania i uczenia się historii powszechnej jako skazówka do historii kraju ojczystego, przez M. A. Bekera. (w Wiedniu u Seidla.)
 - 15) o sposobie nauczania geografii w szkole ludowej, przez F. Gebrycha; (w Wiedniu u Seidla)
 - 16) powszechna historia przez Jana Brumilera (we Fryburgu, 2 tomy)
 - 17) historia cesarstwa austriackiego przez Tomeka (w Pradze u Tempsky'ego)
 - * 18) Metodyka do rachunków pamięciowych połączona z wieloma zadaniami do ćwiczeń, na 1szą klasę szkół ludowych;
 - * 19) Historia naturalna przez Dra. Fisзера, do której należy
 - * 20) atlas z dwunastoma tablicami;
 - * 21) Podręczny atlas do historii naturalnej przez Zippe'go;
 - * 22) Książka do ćwiczeń rachunkowych dla uczniów 2. i 3. klasy;
 - * 23) Elementarz ścienny na dziesięciu tabliczkach;
 - * 24) Zarys fizyki przez Baumgartnera—1 i 2 zeszyt;
 - * 25) A. Pokornego historia naturalna na szkoły niższo-realne, obejmująca królestwo roślinności.
 - 26) Wymagania po nauczycielach szkół niemieckich;
 - 27) Rocznik dla nauczycieli, rodziców i pedagogów rozpoczęty przez Jaksza a dalej wydawany przez Maresza; (w Pradze co rok po jednym zeszycie).
 - 28) Pismo tygodniowe „der österreichische Schulbote“ (w Wiedniu u Seidla).
- Dziełka, przy których obok cyfry położona jest gwiazdka *, znajdują się w zapasie w c. k. składzie książek szkolnych w Wiedniu.

c) *Przybory naukowe.*

- 1) nauka poglądu z obrazkami (w Pradze u Tempsky'ego, w księgarni Kalwego)
- 2) pudło z ruchomemi literami i cyframi;
- 3) przyrząd do uzmysłowienia liczb;
- 4) globus i kilka kart jeograficznych;
- 5) kilka pożytecznych zbiorów pieśni.

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków dnia 15. Kwietnia 1864.

L. 526

S.

Posada odźwiernego przy szkole głównej męskiej trzeciej w Krakowie została udzieloną dekretem W. c. k. Komisji Namiestniczej z dnia 8. Kwietnia b. r. do L. 8766. Pawłowi Kutajowi odźwiernemu takież szkoły w Chrzanowie. W skutek tego obwieszcza się niniejszém konkurs na opróżnioną przy szkole głównej w Chrzanowie posadę odźwiernego, do której przywiązana jest roczna zapłata w ilości 80. złr. w. a. i wolne mieszkanie. Podania o tę posadę przyjmowane będą do dnia 30 Czerwca b. r. włącznie. Nadmienia się także, iż według mōnarszego rozporządzenia z dnia 19. Grudnia 1853. (Dziennik Praw Państwa do L. 266.) wysłużeni żołnierze przed innymi kandydatami mają pierwszeństwo.

Z Konsystorza Jlnego Dyjec. Krak.

Kraków dnia 18 Kwietnia 1864.

ANTONI

Biskup Amatunt. i Wik. Apost. Krak.

X. Paweł Russek

Kancelarz.

Czciońkami Karola Budweisera w Krakowie.